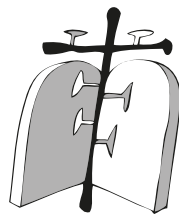

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Miroslav Rada, 100. výročí narození

Úvodník (2)

Modlitba za Ukrajinu

15. února 2026 (2)

Editorial (3)

Ekumenický
popelec (3)

Saláry 2025 (4)

Přehled našeho
sborového života
(připraveno ze zápisu
staršovstva) (4)

Sborová dovolená
18.-25. 7. 2026 (7)

Chvála zastavení (8)

Mirek Rada
stoletý! (9)

Ak. mal. Miroslav
Rada, jubileum (10)

Únor
2026

Budeš se radovat ze všeho dobrého, co dal Hospodin, tvůj Bůh, tobě a tvému domu.

5. Mojžíšova 26,11

Úvodník

V půlce února (ve středu 18.) začíná postní doba. Půst, obrácení se, pokání. Je to doba pohledu upřeného dovnitř; doba, kdy můžu postně pustit to, co je přebytné a zkusit pozornost upřít k podstatě. Je značená popelem – znamením, že tu nikdo není věčně. „Prach jsi a v prach se zase navrátíš“ (pro znamení popele si můžeme dojit na ekumenické bohoslužby 19. 2. ke svatému Václavovi, viz program).

Přemýšleli jsme s Matějem, na jakou kazatelskou cestu se spolu s vámi během postní doby vydat. Nakonec nás napadlo, že postní bohoslužby propojíme s naší právě začínající úterní křestní přípravou. V ní se spolu s evangelistou Lukášem vydáváme na cestu do Jeruzaléma – právě tam směřuje v průběhu celého evangelijního vyprávění Ježíš, aby se zde účastnil Velikonočních svátků. Tak na tuhle

postně-introspektivní cestu s vybranými „lukášovskými“ texty zveme i vás.

A má to tu výhodu, že si vždy v neděli můžete vzpomenout i na naše katechumeny, tedy na ty, kteří o křtu přemýšlí a připravují se na něj. Taková cesta ke křtu, to je pěkný výšlap – a půjde se rozhodně líp, když ho – třeba skrze modlitbu – půjdete s nimi!

Modlitba za Ukrajinu 15. února 2026

Od roku 2022 pořádá skupina křesťanů a přátel veřejná shromáždění s modlitbami. „Po roce se vracíme k pochodu od velvyslanectví Ukrajiny k velvyslanectví Ruské federace. Začneme v neděli 15. února ve 14.00 a budeme pokračovat k velvyslanectví Ruské Federace.

Modlitby pronesou Tomáš Trusina a Mikuláš Vymětal. Vystoupí Daniel Ženatý emeritní synodní senior ČCE a Matouš Bláha z Koridor EU.“

Jsme zváni se k nim přidat i my.

<https://www.darujme.cz/klub-pratel-koridoru-ua>

Dále vyzýváme k příspěvnu na pomoc nejen civilnímu obyvatelstvu na Ukrajině.

Zejména v těchto zimních měsících, kdy značná obyvatelstva je bez pravidelných dodávek zejména elektrické energie, je potřeba naší solidarity.

Vřele doporučuji organizaci Camino, kterou organizuje kazatel Jan Dus. „Camino se podílí na projektech: Sirotčinec Otcův dům, nebo sirotčince v Kopylivu a Rebenoku Dále pak Domy ve Vatutine v Blaho nebo Mirne. Více na <https://www.camino-zu.org/>.“

Mezi další organizátory pomoci dlouhodobě patří Koridor UA, který vozí na Ukrajinu například okna, nebo iniciativu Dárek pro Putina, který vybírá prostředky na generátory elektrické energie.

Matěj Opočenský

Ekumenický popelec

V minulém roce se do desátkové ekumeny přistěhoval kolega metodistický farář Petr Vaďura. Vítáme ho mezi námi. Při společné ekumenické bohoslužbě na Červenou středu jsme se s ním mohli potkat i v našem sboru. Bylo to milé a díky jeho energii proběhlo i následné malé setkání duchovních ve strašnické pivnici. Bylo to moc fajn a je hezké, že i na ekumenické rovině je stále kam růst a co či koho objevovat.

S blížícím se postním obdobím přichází již i tradiční akce čtvrtční Ekumenický popelec, letos 19. února. Jsme zváni k bratřím a sestrám římským-katolíkům. Vést bohoslužby bude bratr Artur Matuszek, kázat bratr David Frýdl.

Znamení popelce udělované na popeleční středu tak můžeme přijmout i v ekumenické jednotě. Je to více než symbolické. Naše setkání podtrhuje i tu myšlenku, že nejen osobní vyznání vin a touha po odpuštění, ale i vyznání rozdělené církve a hledání cest ke společné práci na vinici Boží patří ke vstupu do postního období.

Vršovický sbor Českobratrské církve evangelické
Husův sbor Vršovice
a Římskokatolická farnost Vršovice

Vás společně zvou na
**Ekumenickou bohoslužbu
s udílením popelce**
ve čtvrtek 19. února 2026 v 18:00
v kostele sv. Václava
na náměstí Svatopluka Čecha

/ Editorial

Měl jsem možnost leden, ale vlastně už i část vánočního období prožít s nohou jen opravdu volně položenou na pracovním pedále. Chtěl bych za to poděkovat vám ve sboru a ve velké míře Jordanovi, že jste mě v mnohém zastoupili a já si mohl vzít 14 dní studijní volno. Zkoušel jsem se ohlédnout po posledních letech mého pracovního souběhu sborových a seniorátních úkolů. Nakonec se mi podařilo trochu si uspořádat myšlenky a lépe si připravit práci pro tento rok. Děkuju vám za tuhle možnost.

Jedna z věcí, která mi došla se týká sboru. Je to vděčnost za to, jak teď sbor funguje. Mám radost ze staršovstva, z bohoslužeb a z různých aktivit, která konáme ve Výdechu. Opravdu dobře se mi pracuje s Jordanem a zdá se mi, že jste tuhle spolupráci přijali a nese dobré plody. Nic z toho není samozřejmé a pro to píšu. Asi bych si to bez toho studijního volna tak silně neuvědomil.

Píšu tohle poděkování ale i s tím, že budu rád, když nám na tuhle spolupráci dáte zpětnou vazbu. Myslím, že první půl rok už se hodnotit dá. Před námi je minimálně ještě rok.

První únorovou neděli končí definitivně vánoční období. Kdo ještě máte vánoční hvězdu, stromek, či svíčku, v neděli si dovoluť klidně zazpívat i nějakou koledu. V kostele jistě zazní.

Přeji vám vše dobré a těším se na setkávání s vámi v únoru. **MOp**

Saláry 2025

Milé sestry a milí bratři. Na minulém výročním sborovém shromáždění jsme si společně odsouhlasili, že v zájmu dosažení vyrovnaných rozpočtů našeho sboru, navýšíme položku plánovaného výběru saláru v roce 2025 o cca 10% oproti skutečnosti v roce 2024.

Ještě na začátku prosince se zdálo, že se nám to nepodaří. Konečný výsledek nás však velice mile překvapil. Nejenže jsme náš smělý cíl splnili, ale dokonce i výrazně překročili. Nakonec na salár přišlo celkem 833 tis. Kč, což je přesně o 100 tis. Kč, tedy o 13,5 %, více než v roce předchozím. Počet salárníků se zvýšil na 70 osob.

Průměrný salár se zvýšil o cca 1000 Kč na 11 912 Kč na osobu. Všem plátcům chceme moc a moc poděkovat a jsme velmi potěšeni, že jako členové našeho vršovického sboru jste i tímto způsobem vyjádřili své odhodlání a spoluodpovědnost za jeho budoucnost.

Tomáš Jelínek

Přehled našeho sborového života (připraveno ze zápisu staršovstva)

Rádi bychom se s vámi podělili o stručný, ale co nejvýstižnější přehled toho, co se u nás ve sboru v poslední době dělo a co nás čeká. Budeme rádi, když článek třeba i přispěje k zapojení se do sborového života. Například modlitbou, nebo jakoukoliv jinou aktivitou. Děkujeme.

Bohoslužby a kázání

Na podzim jsme vyzkoušeli „kazatelské řady“ se společným tématem. Zpětné ohlasy byly různorodé. Někteří starší říkali, že jednotlivá kázání byla pěkná, ale v celku neviděli velkou přidanou hodnotu. Jiní naopak ocenili, že předem znají téma a mohou kázání vnímat v souvislostech. Matěj Opočenský zmiňuje, že mu dané

téma dopředu v přípravě pomáhalo a že ho takový způsob práce láká i dál.

Za varhanní doprovod a službu kapely během bohoslužeb vyjadřujeme upřímné poděkování. Liturgie i hudba jsou živou součástí našeho společenství a je za co být vděční.

Děti a mládež

Opět se nedaří nahodit pravidelný program nedělní. Také se nám zdá, že děti při bohoslužbách je trochu méně. Otázkou jsou také bohoslužby pro děti. Chceme otevřít debatu ve skupině na WhatsAppu, aby se ukázalo, jaké postoje k neděli, či dětí při bohoslužbách převládají – jak ze strany rodičů, tak ze strany potenciálních vedoucích nedělní.

Úterní „Hernička“ má za sebou setkání, které bylo výrazně početné a s příjemnou atmosférou. Děkujeme.

Středeční **setkání dětí** nyní vede Jordan a tato aktivita funguje velmi dobře.

Konfirmační příprava pokračuje. Účast i nálada jsou proměnlivé, ale setkání běží také dobře. Probíráme Modlitbu Páně.

Mladší mládež – plantážníci – se organizuje značně samostatně. Nedávno měli vlastní víkendovou akci společně s kamarády z Bělče. Jsme velmi vděční za jejich službu při přenosu bohoslužeb.

Starší mládež měla naposledy dokonce devět účastníků, což bylo velmi povzbudivé.

Duchovní snídaně stále probíhají a nově na ně začali chodit i někteří mládežníci, což vytváří hezké mezigenerační propojení. Velmi děkujeme Pepíkovi Bartoškovi, že snídaně drží jak svou přítomností, tak také plody jeho kuchyně.

Biblická hodina a setkání seniorů

Skupina **střední generace** se v současné době neschází, je to tedy otevřená oblast – příležitost hledat nové formy setkávání pro ty, kdo stojí „mezi“ mládeží a seniory.

Středeční **biblická hodina** je v poslední době z velké části v dobrých rukou Jordana. Chodí na ni především senioři, ale občas se zapojí i další generace.

Poslední **seniorský program** přilákal i drobnou pozornost z řad našeho sousedstva. Děkujeme Aleně Štěpánové za skvělý program o vodě v Praze.

Administrativa a kartotéka

Velký krok vpřed nastal v oblasti sborové kartotéky. Jelínkovi dokončili převod ze starého systému a doplnění dat do nového softwaru „Sborová kancelář“. Oproti starému řešení je nyní práce s kartotékou výrazně přehlednější a radostnější, což usnadňuje nejen evidenci, ale i praktickou péči o členy sboru. Děkujeme!

Debatovali jsme způsob přípravy ohlášek. Ohlášky budeme připravovat tak, aby starší měli minimálně od pátku čas si je projít a připravit podle svých potřeb. Nově bude Matějem připraven základ textu a služba ve sboru jej pak může upravit. Ohlášky by měly zahrnovat důležité informace ze schůzí staršovstva, pravidelný i nepravidelý život sboru a základní informace z církve (například seniorátu) tak, aby se k celé obci dostalo to podstatné.

Práce ve sboru a staršovstvo

Matěj Opočenský, Slávek Heřman a Tomáš Vokatý se sejdou, aby společně prošli úkoly, které ve sboru dělají farář, kurátor a další členové sboru. Cílem je úkoly reflektovat a navrhnout takovou úpravu, která by provoz sboru zlepšila a úkoly lépe rozvrstvila mezi více lidí ve sboru... Chceme tím také pomoci při představování práce starších ve staršovstvu. Třeba se nám tím

podatří i ukázat, že práce ve staršovstvu není velikou zátěží, ale může být i zajímavým prostorem pro iniciativu a zodpovědnost za život sboru.

Reflexe adventního období a Vánoc

Předvánoční divadelní představení souboru Loutky v nemocnici („Cesta do Vánoc“) bylo velmi pěkné a setkal se s vřelým přijetím. Herci hráli bez nároku na honorář, a proto zazněl návrh, abychom jim jako sbor nějak poděkovali či přispěli.

Akce „Výroba postaviček“ pod vedením Elišky Provazníkové trvala asi tři hodiny, byla dobře obsazená a proběhla v přátelské atmosféře. Povedla se i akce s betlémy, i když nás mrzí, že figurky, které si měli poutníci po pražských betlémech vyzvedávat z výlohy, velmi rychle zmizely – do budoucna bude třeba tuto stránku akce lépe ošetřit.

Vánoční hry v divadle Na Prádle byly vydařené. Nevíme o nikom, komu by vzdálenější lokalita zásadně znemožnila účast. Příště si musíme dát trochu více pozor na délku her. Během bohoslužeb jsme se dostali trochu do časového presu.

Vzhledem k dobré zkušenosti chceme i příští rok být v divadle Na Prádle.

Štědrodenní happening byl velmi hojně navštívený a panovala na něm dobrá, přátelská atmosféra. Velmi také děkujeme za vánoční bohoslužby ve Vršovicích i na Vinohradech. Bohoslužby na Vinohradech s Jendou Kučerou a kapelou, kterou složil a vedl Jordan byly velmi dobře připravené a mnozí je vnímali jako zvlášť povedené.

Akce „Druhý dech“ s Rut Nývltovou nakonec neproběhla.

Výstava fotografií Matouše Vokatého v Tulské byla velice vydařená. Děkujeme Matoušovi.

Co nás čeká

Do blízké budoucnosti spadá řada akcí v rámci programu Výdech.

- 5. února se uskuteční „Svíčky pro Ukrajinu“
- 11. února budeme vařit polévku pro lidi bez domova, která se bude vydávat ve sboru Žižkov I.
- 12. února proběhne „Biblická imaginace“ s Karlem Müllerem.
- 17. února je plánovaná přednáška „Jak čelit hate speech nejen v politice“ s O. Richterovou
- 18. února akce „Křižovatka Praha–Hongkong“
- 19. února se zúčastníme ekumenického popelečního setkání u sv. Václava.

V delším časovém horizontu pak plánujeme:

- Na 10. března je naplánovaná přednáška Pavla Staroby o kvantové mechanice
- 22. března se bude konat výroční sborové shromáždění.
- 14. dubna proběhne přednáška Hany Seho „jak se staví dům“
- Uvažujeme také o zapojení do Noci kostelů 29. května – je to příležitost otevřít sbor lidem z okolí, ale zároveň výzva kapacitní, proto je otázkou, zda a jak se letos zapojíme.
- 21.6. by mohl proběhnout výlet otců s dětmi

Termín příštího staršovstva je
25. 2. 2026

Sborová dovolená 18.-25. 7. 2026

Chladné lednové počasí přímo láká ke vzpomínání na loňskou letní sborovou dovolenou a také k plánování té letošní, která bude na stejném místě jako vloni, tedy v Herberku Ferdinanda Dobrotivého a ve vedlejší ubytovně ve Sloupu v Čechách.

Termín dovolené je již rezervovaný na 18.-25.7.2026 a termín přihlášek je právě teď. Zváni jsou všichni členové a přátelé sboru i přátelé přátel, místa ještě jsou, jen se prosím hlase co nejdříve na e-mail jednahanka@gmail.com. Neváhejte se také na cokoli zeptat nebo přiznat, že ještě nevíte, zda pojedete.

V Herberku jsou prostorné pokoje za vyšší cenu, malé pokojíčky v ubytovně za cenu nižší a stanování téměř zdarma – jen je potřeba obsadit pokoje, abychom mohli stanovat. Přímě ve Sloupu i v okolí je nádherná příroda, koupání, pískovcové skály, hrady, lesy. Areál je oplocený a uvnitř se nachází

různé herní prvky a domečky pro děti, volejbalové hřiště, ohniště, herna, několik společenských místností, ping pong a dokonce i sauna.

Kromě společného dobrovolného programu bude také probíhat společné vaření (kdo bude chtít, vařit je možné i solově – kuchyň je veliká a každý objekt má svou).

Na závěr pobytu budeme opět potřebovat úklidovou četu. Upgrade pro letošek je, že každý si uklidí svůj pokoj úplně do čista a četa bude mít na starosti „jen“ společné prostory. Opět bychom vybrali cca 100 Kč na osobu na úklid.

Úklidová četa přihlas se také u mě.

Díky, Hanka Gerner

Základní info k programu na sborové dovolené

Ustálilo se, že ráno (před snídaní) probíhá ranní duchovní program. Společně jsme přemýšleli nad otázkami Petra Bakaláře, které nás vtípnou formou dovedli k docela hlubokým úvahám, nebo k prostému pousmátí nad životem.

Během dne (nejčastěji po snídání) probíhá program pro děti a večer po večeri pro dospělé. Programy nejsou povinné, ale účast je fajn. Zejména večerní programy jsou místem, kdy se z dovolené rodin, stává dovolená sborová. Někdy byla na programu přednáška, jindy společné povídání, oheň, či co jsme vymysleli na místě. Letos program budu tvořit společně s Jordanem, ale uvítáme i další do přípravného týmu, nebo nápady.

Výlety plánujeme někdy více společně, jindy po menších skupinách, nebo zcela sólově.

Minulý rok jsme se staršími dětmi a mládežníky šli spát jednu noc pod širák, re-

spektive pod převis. Letos bychom mohli vyrazit opět a třeba i trochu víc dobrodružně.

Pojedte. Je tam krásně a lze jet i jen na pár dní.

Matěj Opočenský

Chvála zastavení

Od jednoho milého a přemýšlivého člověka, kterého nebudu jmenovat (je to Matěj Opočenský), jsem dostal knížku o šabatě. Těž milou a přemýšlivou. Inspirovala k mne k úvahám nad tím, umíme-li se dnes vlastně skutečně zastavit; ne ve smyslu pouhého nabrání sil a dechu uprostřed shonu, cvalu a běhu, nýbrž ve smyslu hlubšího zklidnění, spočinutí a usebrání. Uvědomil jsem si, že mnoho mých přátel si spojuje šabat ponejvíce s „přehnanou“ židovskou rituálností nebo s (rovněž „přehnanými“) americkými evangelikálními proudy. Čtvrté přikázání vnímají spíše jako morální doporučení, než jako pevnou součást křesťanského „životního stylu“ či snad dokonce jako jeden z věroučných pilířů. Walter Brueggemann, autor zmíněné knížky, se snaží čtenáře přesvědčit, že požadavek šabatu je třeba brát se vši vážností i v křesťanském prostředí a promýšlet jeho konotace

Šabat znamená svobodu. Připomíná, že to byl Hospodin, kdo vysvobodil svůj lid z každodenní dřiny v Egyptě, kde práce byla prokletím, znamenala neustálý tlak na výkon, úzkost a otročení, byla nelítostně normována a podléhala krutému donucování. V této souvislosti mne napadá rozdíl mezi „pozitivní“ a „negativní svobodou, tak jak o tom přednáším svým studentům; šabat totiž není primárně „snůškou zákazů“, nýbrž pokynem k pozitivnímu sebevymezení člověka, a to jak ve vztahu k světu jako celistvému stvoření, tak ve vztahu k ostatním „spolupobývajícím“ i k vlastnímu dílu.

Šabat posvěcuje čas. Odděluje profánní od posvátného, práci od odpočinku, každodenní „shrbené“ obstarávání od „vztyčeného“ pozastavení nad vykonaným. Posvěcuje vertikální rozměr našeho žití, aniž přitom odmítá či znevažuje rozměr horizontální.

Šabat znamená důvěru. Tak jako se Hospodin sedmého dne zastavil a s uspokojením přijal to, co bylo dosud

učiněno, za „dobré“, i my bychom se měli naučit nelpět neuroticky na tom, abychom měli „vše pod kontrolou“. Je sice pravdou, že požadavek zdrženlivost a nelpění je tak či onak obsažen ve všech nábožensko-filosofických systémech západní i východní proveniencie, ale v naší civilizaci byl jaksi „překryt“ spirálou tržní ekonomiky, výroby, spotřeby a logikou nekončících řetězců inovací.

Šabat znamená vzdor proti všeprostupujícímu tlaku na výkon a kvantifikovatelný „úspěch“, vzpouru proti lidstvo stravující úzkosti, neklidu a ne-pokoji. Je aktuální právě v našich časech, kdy konstatujeme zrychlující se převod světa i našich životů na „technologie“ a se znepokojením zjišťujeme, že nás nejen nečiní šťastnějšími (to geniálně vytušil již Rousseau), ale zbavují nás i posledních zbývajících dotyků „přirozeného světa“ (Patočka!) a trhají poslední jemná vlákénka našeho porozumění bytí.

Šabat vybízí ke společenství. Málokdo si na první pohled povšimne, že čtvrté

přikázání tvoří jakýsi most mezi prvními třemi, v nichž Bůh hovoří sám o sobě, a posledními šesti, v nichž hovoří o našich bližních. Vybízí primárně nikoli k individuálnímu odpočínutí po vykonané práci, nýbrž k odpočínutí společnému. Týká se v prvé

řadě nejbližší komunity, ale i společenství v nejširším slova smyslu (lidí s lidmi, lidí s ostatními žijícími tvory a lidí s Bohem).

Závěrem slova autora knížky: „Šabat není jen obcerstvující přestávka. Je to zastavení, které proměňuje.“ **Petr Nesvadba**

Mirek Rada stoletý!

Vzpomínek na dědu moc nemám. Umřel, když mi bylo sedm. Pamatuji si, jak ještě chodil s chodítkem a postupem času už jen ležel.

Ak. mal. **Miroslav Rada** (*23. 2. 1926 – †16. 3. 2017)

Ze vzpomínek na něj si pamatuji jen jakési záblesky. Když jsme jako malí chodili za dědou a babičkou, vybaví se mi obraz dědy sedícího v křesle (později ležícího v posteli), puštěnou televizi, nejčastěji Ulici, a šedou deku, kterou míval přehozenou přes kolena. Jednou jsem mu pokreslila pracovní plochu. Z toho nebyl vůbec nadšený a já se mu pak musela jít omluvit. V tu dobu to nebylo vůbec příjemné, ale

ta vzpomínka mi utkvěla v hlavě. Taký si pamatuji, že měl opravdu rád utopence. Když se ho babička zeptala, co chce k večeři, jeho odpověď byla stejná. Vždycky mě to pobavilo.

Protože už ale nedokázal pořádně udržet tužku, nevzpomínám si, že bych ho viděla sedět u stolu a kreslit. Jako malá jsem moc jeho obrazů neviděla a hlavně si to ani moc nepamatuji. Čím jsem ale

starší a čím víc jeho obrazů vidím, tím víc ho obdivuji. Pokaždé, když se podívám na jeho obrazy, vidím něco jiného, nového. Promlouvají ke mně zvláštním způsobem a já pak mám pocit, jako kdybych dědu dobře znala.

Myslím, že jako malé dítě jsem hodně vnímala lásku a tu dětskou radost, kterou člověk ne vždy dokáže vysvětlit. A proto jsem vděčná za ty chvíle, které jsem měla možnost s ním strávit.

Nejvýraznější vzpomínkou na něj pro mě je ale chvíle, kdy pro něj přijela záchranka a odváželi ho sanitkou do ne-

mocnice. Brácha v tu chvíli hrál hry a já se přišla rozloučit. Myslím, že jsem si ne tak úplně uvědomovala, že to je naposledy, kdy dědu uvidím, ale nějaká moje část to musela cítit.

Tuhle vzpomínku mi nejvíce evokují obrazy v kostele na Vinohradech. Vzpomenu si na dědu, jaký byl, jak si ho pamatuji... Pokaždé mě ohromí to, že na nich nacházím nové a nové věci. Když se na ně dívám, mám pocit, že jsem dědovi blíž. Někdy si říkám, jaké by to bylo, kdyby tady pořád byl.

Miriam Radová

Ak. mal. Miroslav Rada, jubileum

Náš bratr farář Matěj mne požádal, abych já, manželka malíře, napsala pro Katakomy vzpomínku. Hned úvodem musím říci, že jubileum – 100. výročí od jeho narození, mne spíše překvapuje, zatímco výročí úmrtí se mne hluboce dotýká. Jak neuvěřitelně ten čas letí!

O Mirkově dětství a mládí vím něco pouze z vyprávění, ani Mirkovy rodiče jsem nepoznala. Ač otec i matka byli každý z jedenácti dětí, Mirek byl jedináček. Tatínek, legionář, se vrátil z Vladivostoku přes Ameriku až dva roky po ukončení 1. světové války. Maminka pocházela z venkova, od Boskovic. Když bylo Mirkovi asi 5 let, přestěhovali se z Košíř, kde bydleli v suterénu, na Vinohrady, do Boleslavské ulice. Na Vinohradech chodil Mirek do školy a otec, vyučený slévač, pracoval v Zubním ústavu jako technik. Již od dětství chodil Mirek s maminkou do kostela v Korunní 60 a chodil tam i do mládeže a byl konfirmován. Mirkova maminka zemřela poměrně mladá náhle, a v bytě tedy zůstali 2 mužští, kteří neuměli žádné domácí práce, neboť do té doby vše vykonávala matka. Časem poznali, že se nemohou stravovat jen z obchodu, ale je třeba naučit se vařit. To se, v nouzi, postupně

naučil Mirek a v životě se mu to pak náramně hodilo.

Mirek byl ve válce nuceně nasazen do ČKD, po válce si udělal maturitu a vystudoval Profesuru výtvarných umění. Zaměstnán byl v životě pouze 2 roky, v propagaci KOVO, jinak byl stále na „volné noze“. Zaměstnání si musel najít na dobu, kdy se nejprve marně pokoušel dostat do Svazu výtvarných umělců. Podařilo se mu to po neúspěšných pokusech, až když za ním vyšel ven jeden ze členů poroty a poradil: „Oblečte tátu do montérek a namalujte ho jako dělníka“. To zafungovalo. Jednotliví mladí malíři (ne příznivci socialistického realismu) však nemohli vystavovat, pouze v tzv. Bloku skupin. Mirek se stal spoluzakladatelem skupiny Proměna, která existovala až do r. 1973, kdy byla rozpuštěna po článku jedné horlivé prorežimní novinářky v Rudém právu, která členy

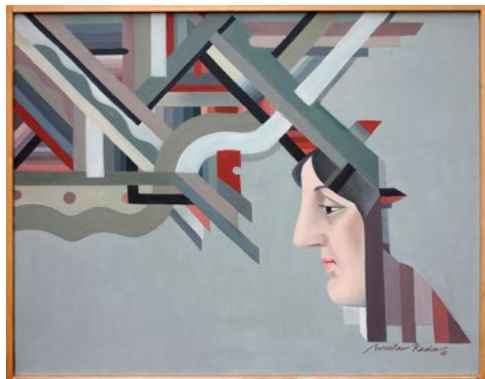
Proměny označila za nátlakovou skupinu (samozřejmě bez důvodu). Bylo to právě v době konání Ústředního sjezdu KSČ. Od té doby byly výstavní prostory v tužemsku pro Mirka zavřené.

Jak to bylo za totality i dále, jak to bylo s Mirkovým působením v církvi i v našem sboru, čím se zabýval a kde můžete jeho obrazy spatřit, o tom všem jsem už podrobně psala ve svém poměrně dlouhém příspěvku v r. 2022, k 5. výročí jeho úmrtí a nechci se proto opakovat. Snažím se proto psát věci pro vás asi neznámé.

Jak víte, máme 5 vnoučat. Všechna vnoučata od dětství kreslila a různé tvořila, nikdo z nich ale ne tak intenzivně, jako nejmladší Alžbětka. Teprve s ní jsem pochopila, jak to bylo asi s Mirkem, proč získal už od dětství přívlastek „Pan tužtička“. Protože patrně, jako Bětka, tak jako se k životu potřebuje vzduch, on potřeboval tužku a papír. A stálým kreslením dostal i jistou, pevnou ruku a hlavně měl kresbou stále co říci.

Mirek byl opravdu bravurní kreslíř. Měl skvělou vizuální paměť a tak dovedl své představy kreslit a la prima, tedy bez skic a podkreslování.

Já jsem se s Mirkem seznámila krátce po tom, co jsem na podzim 1969 nastoupila do zaměstnání ve Státním ústavu památkové péče. Tehdy mne k němu zavedl farář Mirek Heryán s tím, aby se vyjádřil k mým obrazům. (Do Prahy jsem se vydala, že jsem chtěla vedle zaměstnání studovat na AVU nebo UM-PRUM; jak jsem však postupně zjistila, bylo možné jen denní studium.) Tehdy mi řekl: „*A co chcete ještě studovat? Nic jiného Vás tam nenaučí. Jde jen o to malovat, malovat.*“ Za čas mne farář Heryán vyzval, abych se s ním šla podívat k Mirkovi Radovi do ateliéru, že má připravené k odeslání obrazy pro výstavu v Americe. Byla jsem nadšená, ba okouzlená a jak šel čas a bližší seznámení, to okouzlení přešlo i na malíře samotného.

A když pak postupně vyrůstali oba synové, Ondřej a Vojtěch, nasávali tu tvůrčí atmosféru a sami tvořili a pak i vystudovali, byli pro Mirka velkými a nezbytnými pomocníky jak při jeho práci, tak při výstavách, kterých absolvovali nepočítaně. To bylo pro Mirka velké štěstí. Neskromně musím říci, že i já jsem Mirkovi přispívala vždy v rámci svých možností a tvořili jsme celá rodina sehraný tým. Je to hodně náročná práce a kdo takovou přípravu neabsolvoval, neumí si to ani představit.

Výstavy byly v tuzemsku i v Německu, zvláště v Bielefeldu. Myslím, že si ten obdiv a porozumění a spolehlivost pomoci Mirek užíval a byl za to vděčný.

Stejně jistoty a pomoci z naší strany se mu dostalo i posledních 5 let jeho života, kdy se jeho zdravotní stav stále zhoršoval, až se z něho stal ležící pacient.

Těší nás, že termín výstavy v Chodovské tvrzí je v době jeho výročí a že si všichni připomeneme alespoň část Mirkovy tvorby. Musím říci, že jsme měli několikrát možnost vystavovat společně celá rodina a že to byl pro nás všechny zážitek. A to i tentokrát, ačkoliv to bylo velice těžké – proto, že množství obrazů a kreseb bylo na prostor několika Chodovských tvrzí. Bylo tedy obtížné vybírat co vystavit a na co se už nedostane.

Doufám, že i tento výběr bude zdařilý, že odejdete z výstavy s dobrým zážitkem.

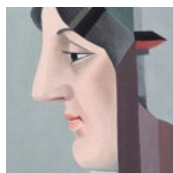
Tak tedy – buďte zváni k nahlédnutí do příběhu naší rodiny prostřednictvím obrazů a soch – a užijte si to!

Galerie Chodovská tvrz, Ledvinova 9/86, 149 00 Praha 4. Výstava potrvá od 4. února do 29. března 2026 a bude otevřena: Út–Ne 13–19 h.

Jarmila Radová

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; [cce.vrsovice](https://www.facebook.com/cce.vrsovice); ČCE Praha 10 - Vršovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Redakční rada: Z. Beyer, M. Opočenský, J. Tomeš
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 35 Kč

Program únor 2026

1.2.2026	9.30	bohoslužby	Matěj Opočenský
1.2.2026	19.30	bohoslužby u Martina ve zdi s uvedením nového SOMu, nových členů seniorátního výboru a instalací Jordana Tomeše za seniorátního faráře	sv. Martin ve zdi, Martinská 8
3.2.2026	17.15	začátek pravidelné křestní přípravy ve Výdechu	klub Výdech
5.2.2026	17.00	výroba svíček (světlo a teplo pro Ukrajinu) ve Výdechu	klub Výdech
8.2.2026	9.30	bohoslužby pro velké i malé	Jordan Tomeš
11.2.2026	14.00	vaříme polévku pro lidi bez domova ve Výdechu, od 18.00 vydáváme ve sboru Žižkov I. Moc prosíme o pomoc s vařením, ale tentokrát bychom potřebovali pomoci i s nákupem a odvozem polévky na Žižkov.	klub Výdech Žižkov I.
12.2.2026	18.00	biblická imaginace - řízená meditace s farářem a terapeutem Karlem Müllerem	klub Výdech
15.2.2026	9.30	bohoslužby s večeří Páně	Jordan Tomeš
17.2.2026	18.00	Jak čelit hate-speech nejen v politice - beseda s Olgou Richterovou	klub Výdech
18.2.2026	14.00	setkání seniorů - Křižovatka Praha-Hongkong: co má společného Havel a východní Asie? Beseda s hosty z Hongkongu	klub Výdech
19.2.2026	18.00	ekumenický popelec, káže David Frýdl	kostel sv. Václava, Čechovo náměstí
20.2.2026	17.30	starší mládež	
22.2.2026	9.30	bohoslužby	Matěj Opočenský
25.2.2026	19.30	schůze staršovstva	klub Výdech
1.3.2026	9.30	bohoslužby pro velké i malé	Jordan Tomeš
Únorový program ve Výdechu			klub Výdech
5.2.2026	17.00	Výroba zákopových svíček pro Ukrajinu. Workshop	
11.2.2026	14.00-19.00	vaření polévky pro lidi bez domova a výdej ve sboru Žižkov I.	
17.2.2026	18.00	Jak čelit hate speech? Beseda s Olgou Richterovou.	
18.2.2026	14.00	Křižovatka Praha–Hongkong: odkaz Václava Havla a českého undergroundu ve východní Asii. Beseda s hosty přímo z Hongkongu.	

Pravidelný týdenní program

klub Výdech Murmanská 15, Praha 10

Úterý	9.30	setkání nejmenších dětí	každé úterý
Úterý	18.00	Druhý dech - Úterky s hosty	1-2x měsíčně od listopadu
Středa	6.45	duchovní snídaně (každou středu)	každá středa
Středa	14.00	setkání seniorů (1x měsíčně před staršovstvem)	1x měsíčně
Středa	15.15	biblická hodina pro dospělé (také přes Jitsi a pravidelně)	ostatní středy
Středa	19.30	schůze staršovstva (také on-line a jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	10.00	bohoslužby „na záměčku“ (jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	15.00	konfirmandi	každý pátek
Pátek	18.00	mladší mládež	každý pátek
Pátek		setkání starší mládeže (nepravidelně)	1x měsíčně

Jak se připojit na sborový program, který probíhá také přes videokonferenci?

Máte-li zájem o účast na akcích online, napište na vrsovice@evangnet.cz.

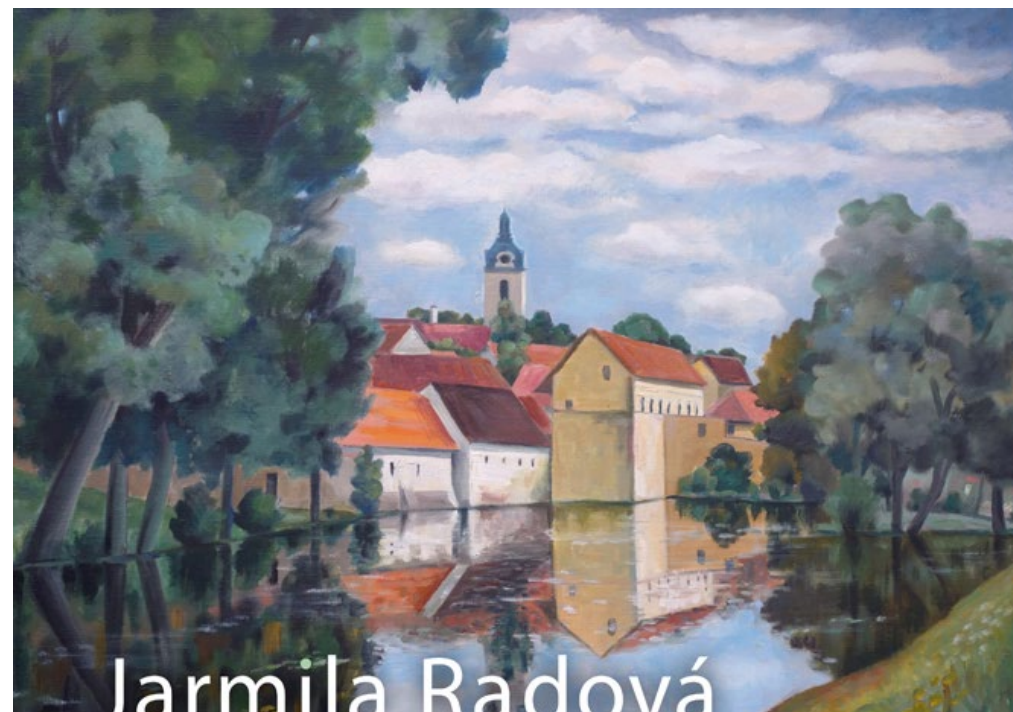
Radovi
Miroslav / Ondřej / Vojtěch

LABYRINTY MÝSLENEK

■ **Galerie Chodovská tvrz**
/Ledvinova 9/86, 149 00 Praha 4/

Výstava potrvá od 4. února do 29. března 2026
a bude otevřena: Út–Ne 13–19 h.

Nahlédněte do příběhu malířské rodiny Radových

Jarmila Radová

ZVĚSTOVÁNÍ KRAJINY

■ **Galerie Chodovská tvrz**
/Ledvinova 9/86, 149 00 Praha 4/

Výstava potrvá od 4. února do 29. března 2026
a bude otevřena: Út–Ne 13–19 h.

Nahlédněte do příběhu malířské rodiny Radových